

SĀTANA PĒDĒJĀS KRĀPŠANAS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 12:9; Atkl 16:13, 14; 1tes 4:16, 17; Ec 8:16; Ec 20:1–20; Atkl 18:4, 5.

ATMIŅAS TEKSTS:

“Svētī tos patiesībā; Tavi vārdi ir patiesība.” (Jņ 17:17)

Bija viens no lieliskajiem septembra rītiem Čikāgā. Saulei uzlecot pār Mičiganas ezeru un braucējiem cīnoties ar satiksmes sastrēgumiem uz Kenedija un Eizenhauera ātrgaitas šosejām, bērniem mērojot ceļu uz skolu, sāka parādīties stindzinošā ziņa, kas radīja bailes čikāgiešu sirdīs. Cilvēki kļuva ļoti slimi un daži pat mira tikai dažas stundas pēc “Tylenol” kapsulu lietošanas. Pēc pārbaudēm konstatēja, ka kapsulas saturēja kālija cianīdu, nāvējošu indi. Kāds nenormāls indivīds bija pielicis roku šim medikamentam. Līdz pat šai dienai mēs nezinām, kurš to izdarīja.

Kā mēs redzējam, Atklāsmes grāmata brīdina mūs, ka “zemes iedzīvotāji” dzers nāvējošu indi, ko sauc par “Bābeles vīnu”. Pastāv viltus mācība, ka gals ir tikai nāve. Tomēr pasaule nav atstāta bez pretindes, bez aizsardzības pret šo garīgo indi: triju eņģeļu vēstis.

Šīs nedēļas tēmā turpināsim aplūkot ne tikai Bābeles maldus, bet arī Jēzus plānu glābt mūs no tiem un no nāves, ko citādā gadījumā šie maldi mums atnestu.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 3. jūnijā.

Ceļš, kas cilvēka acīm izskatās pareizs

Pēdējo dienu kontekstā Jēzus izteica spēcīgu brīdinājumu: “Jo viltus kristi un viltus pravieši celsies un darīs zīmes un brīnumus, lai pieviltu, ja tas varētu notikt, arī izredzētos.” (Mk 13:22) Kas ir “izredzētie”? Vēlāk Viņš saka: “Un Viņš izsūtīs Savus eņģeļus ar lielu bazūnes skaņu, un tie sakrās Viņa izredzētos no četriem vējiem, no viena debess gala līdz otram.” (Mt 24:31) Diezgan biedējoši, ka maldi pēdējās dienās būs tik lieli, ka pat uzticīgajiem draud briesmas tikt piekrāptiem.

Izlasi Atkl 12:9. Kurš ir sātana piekrāpts? Kā mēs saprotam šos vārdus? _____

Skaidri redzams, ka Dievam pēdējās dienās būs uzticīgi ļaudis, kā tas bijis visos laikmetos. Tomēr šis teksts parāda, cik plaši izplatītas ir sātana krāpšanas.

Izlasi Sak 14:12. Kāds spēcīgs brīdinājums šeit ir atklāts? _____

Bieži saka – ieklausieties sevī, kas ir pareizi vai nepareizi, labs vai ļauns, un tad dzīvojiet saskaņā ar to. Bet Svētie Raksti ziņo, ka mēs visi esam grēcinieki, visi ir samaitāti (Jer 17:9, Rm 3:9–18), tāpēc uzticēties savām sajūtām ir gandrīz garantēts ceļš agri vai vēlu kaut ko izprast un darīt nepareizi. Daudz ļaunuma ir paveikts visos laikmetos, un to darījuši cilvēki pārliecībā par savu uzskatu pareizumu. Tas ir, gāja pa ceļu, kas “viņiem šķita pareizs”.

Tā vietā mums ir jāiegrimst Dieva Vārdā, un, pakļaujoties Svētajam Garam, mēs Viņa Vārdā iemācīsimies atšķirt patiesību no maldiem, pareizo no nepareizā, labo no ļaunā. Ja mēs paliekam paši ar saviem instrumentiem un savām sajūtām, mēs viegli varam kļūt par sātana laupījumu.

Padomājiet par zināmiem cilvēkiem, kas kļūdaini rīkojušies, kaut ko uzskatot par pareizu vai pat par Dieva gribu. Ko mēs varam mācīties no šiem traģiskajiem stāstiem?

Senie meli par nemirstību

Izlasi Atkl 16:13, 14 un Atkl 18:2, 23. Kādas norādes uz spiritismu tu atrodi šajos pantos?

Tādi izteicieni kā “Jauno garu mājoklis”, “dēmonu gari” un “burvestības” norāda uz dēmonisku aktivitāti. Nav brīnums, ka mēs esam brīdināti – viena no divām lielajām krāpšanām pēdējās dienās būs “dvēseles nemirstība” (sk. Elena Vaita “Lielā cīņa”, 588. lpp.).

Mūsdienās to viegli pamanīt. Pat kristīgajā pasaulē ideja par nemirstīgu dvēseli ir kristiešu pamatdoktrīna. Daudzi kristieši tic, ka pēc nāves izglābtie dodas uz debesīm un pazudušie nolaižas ellē. Piemēram, kad nomira izcilais evaņģēlists Billijs Grehems, cik bieži mēs dzirdējām, ka “Billijs tagad ir drošā vietā debesīs, mīlošajās Jēzus rokās”. Kaut ko tādu visu laiku māca baznīcās, skolās un īpaši bērēs.

Izlasi Māc 9:5; Īj 19:25–27; 1tes 4:16, 17 un Atkl 14:13. Kādu skaidru norādījumu Dievs deva Saviem ļaudīm par dzīvi pēc nāves un to, kur mēs varam atrast cerību? _____

Viens no Bābeles maldu pilāriem ir nepareizā mācība par nāvi, kas, balstoties idejā par dvēseles nemirstību, sagatavo ceļu spiritisma krāpšanai. Ja tu domā, ka mirušie kaut kādā veidā dzīvo un pat ir spējīgi komunicēt ar mums, tad kāda tev var būt aizsardzība pret maldu miriādēm, ko gatavo sātans? Ja tava mirusī mamma vai bērns, vai kāds cits tuvs cilvēks pēkšņi it kā parādītos un ar tevi runātu, cik viegli tu noticētu savām maņām? Tādi gadījumi ir notikuši, notiek joprojām un, tuvojoties pašām pēdējām dienām, pavisam noteikti notiks vēl un vēl. Mūsu vienīgā aizsardzība ir stāvēt stipri iesakņotiem tajā, ko māca Bībele, un pieķerties Bībeles mācībai par nāvi kā miegu līdz pat otrajai Jēzus atnākšanai.

Kādi mūsdienu spiritisma piemēri eksistē tavā kultūrā? Kāpēc stingra pieķeršanās Dieva Vārdam ir mūsu vienīgā aizsardzība? _____

Bābele – saules pielūgsmes centrs

Saules pielūgsmē notika Ēģiptē, Asīrijā, Persijā un noteikti Bābelē. Savā grāmatā “The Worship of Nature” (“Dabas pielūgsmē”) Džeimss Freizers (James G. Frazer) apraksta šādu novērojumu: “Senajā Bābelē saule ir pielūgta jau no neatminamiem laikiem.” (1. sēj., 529. lpp.) Var likties pārsteidzoši, bet Vecajā Derībā babiloniešu saules pielūgsmē reizēm ietekmēja Dieva ļaužu pielūgsmi.

Izlasi Ec 8:16 un 2ķēn 23:5, 11. Ko pravieši rakstīja par saules pielūgsmes ietekmi Israēlā un Jūdejā? (Sk. arī Rm 1:25.) _____

Daniēla laikabiedrs pravietis Ecēhiēls ainoja dažus no Dieva ļaudīm ar mugurām pret Dieva templi, pielūdzot sauli pret austrumiem. Tā vietā, lai pielūgtu saules Radītāju, viņi pielūdza sauli.

Atkl 17. nodaļā Jānis apraksta laiku, kad kompromisu laikmetā Bābeles principi, ieskaitot saules pielūgsmi, ienāks kristīgajā baznīcā. Konstantīna atgriešanās 4. gs. sākumā Romas impērijā izraisīja lielu prieku. Konstantīnam bija stingra pieķeršanās saules pielūgsmēi. Slavenais vēsturnieks Edvards Gibons (Edward Gibbon) raksta: “Saule visur tika apsveikta kā Konstantīna neuzvaramā pavadone un aizsardzība.” (“The History of the Decline and Fall of the Roman Empire”, 20. nod.)

321. gadā Konstantīns arī izdeva pirmo “svētdienas likumu”. Tajā bija teikts: “Svētajā saules dienā lai visi maģistrāti un tauta, kas dzīvo pilsētās, atpūšas, un lai visas darbnīcas ir slēgtas.” (Konstantīna edikts, 321. g.) Tas nebija likums, kas uzspieda svētdienas ievērošanu visiem Konstantīna pavalstniekiem, bet tas nostiprināja svētdienas ievērošanu Romas iedzīvotāju prātos.

Turpmākajos gadu desmitos imperatori un pāvesti turpināja ar valsts dekrētu un baznīcas koncilu starpniecību nostiprināt svētdienu kā vienīgo pielūgsmes dienu, kas ir palikusi tāda līdz mūsdienām, arī lielākajai daļai kristiešu. Cik spēcīgs piemērs nemainīgajai patiesībai, ka tikai tāpēc, ja lielākā daļa kaut kam tic vai kaut ko dara, tas nekļūst par pareizu.

Paskaties apkārt, cik dominējoša kristīgajās baznīcās ir svētdienas pielūgsmē. Ko šim faktam vajadzētu mums mācīt par to, cik noturīgas ir sātana krāpšanas? Kas ir mūsu vienīgā drošība, arī attiecībā uz mirušo stāvokli? _____

Aicinājums būt uzticīgiem

Otrā eņģeļa vēsts Atkl 14. nodaļā ir “Bābele ir kritusi, ir kritusi”. Atkl 17. nodaļā sievietē, kas nosaukta par garīgo Bābeli, ir tērpta purpurā un sarkanās drēbēs, tā jāļū uz sarkana dzīvnieka, piedāvā savu vīna kausu un piedzirda visu pasauli ar maldiem. Baznīca un valsts apvienojas. Maldi dominē. Dēmoni dara savus brīnumus, lai piekrāptu. Pasaule dodas pretī pēdējam konfliktam.

Vienlaikus Dieva tauta tiek uzskatīta par ļaundabīgu, izsmieta, apspiesta un vajāta, bet Kristū un Viņa Svētā Gara spēkā viņi ir neatlaidīgi savā pārliecībā. Visas elles varas un ļaunā spēki nevar salauzt viņu uzticību Kristum. Atlikuma ļaudis ir droši Viņā. Viņš ir šo cilvēku “patvēruma un stipruma, tiešām spēcīgs palīgs bēdu laikā” (Ps 46:1).

Dievs aicina gala laika ļaudis atpakaļ pie uzticības Viņa Vārdam. Jēzus lūdza: “Svēti tos patiesībā, Tavs Vārds ir patiesība.” (Jņ 17:17, NKJV) Dieva Vārda patiesība, nevis cilvēku domas vai tradīcijas, ir kā ziemeļzvaigzne, kas vada mūs šajā izšķirošajā zemes vēstures stundā.

Ievērojamu apgalvojumu uzrakstījis Edvards Hiskoks (Edward T. Hiscok), “Standard Manual for Baptist Churches” autors. 1893. gadā viņš uzrunāja simtiem baptistu mācītāju un šokēja viņus, paskaidrojot, kā svētdiena ir ienākusi kristīgajā baznīcā. “Cik žēl, ka tā [svētdiena] nāk ar pagānisma zīmogu un tiek kristīta saules dieva vārdā, tad to pieņem un dara svētu atkritusī pāvestība, un tā atstāta protestantismam kā svēts mantojums!” (Edvards Hiskoks, pirms Ņujorkas mācītāju konferences, 1893. gada 13. novembrī.)

Izlasī Ec 20:1–20. Kas ir Ecēhiēla vēsts šeit, un kā sabats iederas šajā aicinājumā būt uzticīgiem? _____

Ec 20. nodaļa ir nopietns aicinājums Israēlam atstāt pagānu paražas un pielūgt Radītāju neīsto dievu vietā, šajā gadījumā “Ēģiptes elku” vietā. Triju eņģeļu vēstī Dievs izsaka līdzīgu aicinājumu “pielūgt Radītāju”, jo “Bābele ir kritusi”. Un, kā mēs arī zinām, sabatam un uzticībai tam būs nozīmīga loma pēdējos notikumos.

Kādas mācības mēs varam paņemt sev no tā, kas ir rakstīts Ec 20:1–20?

(Sk. arī 1kor 10:11.) _____

Žēlastība paklausības dēļ

Sieviete sarkanā un purpurā, kas jāj uz sarkana zvēra, ir izdalījusi savu vīna kausu, un pasaule ir piedzērusies ar Bābeles viltus mācībām. Runājot par “Bābeles vīnu”, Elena Vaita izsaka šo skaidro komentāru: “Kas ir šis vīns? Tās ir viltus mācības. Viņa ir devusi pasaulei viltus sabatu ceturtdā baušļa sabata vietā un ir atkātojusi maldus, ko sātans vispirms teica Ievai Ēdenē, – dabisko dvēseles nemirstību.” (E. Vaita “Review and Herald”, 1892. gada 6. dec.) Šis maldu mācības ir pievīlušas miljonus. Līdz ar to Dievs dod Saviem ļaudīm, kas vēl joprojām ir iestiguši maldos, noslēdzošo pēdējo dienu aicinājumu.

Izlasi Atkl 18:4, 5. Kāds ir Dieva aicinājums tiem daudzajiem cilvēkiem, kas vēl joprojām atrodas kritušajās reliģiskajās organizācijās? _____

Kā mēs jau redzējām (bet to ir vērts atkārtot), daudzi no Dieva ļaudīm atrodas reliģiskajās organizācijās, kas ir pakļāvušas kompromisiem Bībeles mācības. Viņi nesaprot Svēto Rakstu patiesības. Dieva mīlošais aicinājums ir tiešs: “Es dzirdēju vēl citu balsi no debesīm saucam: ‘Izeita no viņas, Mana tauta, lai jums nebūtu dalības viņas grēkos un jūs neķertu viņas mocības.’” (Atkl 18:4)

Izlasi 1Jņ 3:4 un salīdzini to ar Rm 14:23. Kā Bībele definē grēku? Kā šie Bībeles panti saskan? _____

Grēks ir pārkāpums jeb Dieva likuma laušana. Vienīgais veids, kā cilvēks var paklausīt likumam, ir ticībā dzīvā Kristus spēkam. Mēs esam vāji, trausli, nedroši, grēcīgi cilvēki. Ticībā, kad mēs pieņemam Kristu, Viņa žēlastība izpērk mūsu pagātni un dod spēku tagadnei. Viņš dod mums “žēlastību un apustuļa amatu paklausības dēļ” (Rm 1:5, NKJV). Debesu aicinājums Viņa tautai, kas atrodas baznīcās, kurās netur godā Dieva likumu un nepaklausa tam, ir iziet pasaulē ticībā. Viņa aicinājums adventistiem sabatu ievērojošās draudzēs ir atstāt visus sevī centrētos, cilvēciskos mēģinājumus paklausīt un sākt dzīvot ticībā Kristus žēlastībai, kas atbrīvo mūs no grēka nosodījuma un virskundzības. Tieši tāpat kā Israēla uzticība likumam (5Moz 4:6) būtu bijusi spēcīga liecība pasaulei, arī mūsu uzticība var būt spēcīga liecība un palīdzēt izvest cilvēkus ārā no Bābeles.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Lielā Bābele Atklāsmes grāmatā īpašā veidā apzīmē apvienotās atkritušās reliģijas gala laikā. [...] ‘Lielā Bābele’ ir apzīmējums, ko Inspirācija attiecina uz lielo trīskāršo reliģisko pāvestības, atkritušā protestantisma un spiritisma savienību. Nosaukums ‘Bābele’ attiecas uz pašām organizācijām un to vadītājiem, ne tik daudz uz tās locekļiem. Pēdējie vēlāk ir nosaukti par ‘daudziem ūdeņiem’ (Atkl 17:1, 15).” (“The SDA Bible Commentary” 7. sēj., 851., 852. lpp.)

“Ar divām krāpšanām – dvēseles nemirstību un svētdienas svētumu – sātans ievēdis ļaudis savos maldos. Pirmā liek pamatu spiritismam, bet otrā rada saikni ar Romu.” (E. Vaita “Lielā cīņa”, 588. lpp.)

Vecajā Derībā mirušo gari bija galvenā Bābeles reliģiju daļa. Babilonieši ļoti ticēja dvēseles nemirstības mācībai. Viņi ticēja, ka dvēsele mirstot ieiet garu pasaulē. Nemirstīgās dvēseles koncepts ir svešs Rakstu mācībām. “The Jewish Encyclopedia” skaidri nosauc maldīgās dvēseles nemirstības idejas izcelsmi. “Uzskats, ka dvēsele turpina eksistenci pēc ķermeņa sairšanas.. nekur Svētajos Rakstos nav mācīta. [...] Ticība dvēseles nemirstībai jūdiem nāca no sastapšanās ar grieķu domāšanu un galvenokārt no Platona filozofijas, kas bija galvenais tās skaidrotājs. Viņš pie tās bija nonācis, pateicoties Orfeja un Eleusīnas mistērijām, kurās dīvainā veidā bija sajaukušies babiloniešu un ēģiptiešu uzskati.” (Kaufmann Kohler “The Jewish Encyclopedia”, “Immortality of the Soul”, 1906)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāpēc izpratne par nāvi ir tik ļoti svarīga? No kā tā mūs pasargā? Kāpēc tas arī dod mieru?

2. Dažas no velna krāpšanām ir acīmredzamas, citas ir viltīgākas. Kā mēs varam izvairīties, lai netiktu piekrāpti ne no vienām, ne otrām?

3. Grupā pārrunājiet jautājumu, kas aizskarts svētdienas tēmā: par tiem, kas dara ļaunu, ticot, ka viņi pilda Dieva gribu. Kā mēs varam to izskaidrot? Kādu lomu šajā skaidrojumā vajadzētu ieņemt Dieva likumam?